

Laudvooder tahab õhku

Laudvoodri ligi sajandilise kestvuse tagab katkematu taganttuulutus ja iga viie aasta tagant värvkatte uuendamine.

“Ehkki vanadel puitmajadel voodrilaua taha tuulutusvahet ei tehtud, tuleks voodri asendamisel seda siiski teha,” soovitab Puuinfo projektijuht Märt Riistop. Eriti käib tuulutusvahesoovitust uute majade kohta. Kui vanade majade palkseina konarused tekitasid juba iseenesest voodri taha õhuvahed, siis uute hoonete sirged seinad jääksid ilma tuulutusvahedeta hoopis umbseks.

ASi Puukeskus müügijuht Eero Rakaselg leiab, et juba 22 mm vaheliist tagab piisava laudisetaaguse tuulutuse.

Vooder tahab ka alt õhku

Riistop peab voodri kestvuse nimel oluliseks ka alumise voodrilaua ja veelaua vahelist vahet, mis peaks olema 5–6 mm, et õhk pääseks liikuma laudvoodri alla. Lisaks võimaldab selline vahe vihmast või sulavast lumest niiskuva voodri allserval kiiresti kuivada.

Parima tulemuse peaks tema kinnitusel saama, kui alumise laua alumine serv lõigata umbes 45kraadise nurga all – nii vajub kaldvihmaga fassaadile sattunud vesi voodrist ruttu eemale.

Kui nõukogude okupatsiooniaja jooksul kasutati peaaegu ainsana 95–100 mm laudu, siis viimastel aastatel on aina suuremat populaarsust kogumas laiemad variandid. Nüüd on fassaadidelgi levimas 120–195 mm laiused laudad, tõdeb ASi Puumarket osakonnajuhataja ja kliendihaldur Meelis Kaupmees.

Ehkki laiema laud kuivab kauem ja kipub kliimamuutustest lihtsamini kuju muutma, usub ta, et standardniiskuses 18–20 protsenti peaks ta-

gama igasuguse laua kuju-kindluse.

Üks mooduseid punnide-ta laudvoodri puhul on paigaldada horisontaalne vooder paari sendimeetrise ülekattetega. Nii moodustub ülekattemuster, mis aga eeldab nurkades erilahendust.

Tavaline nael roostetab

Kõige raskem on panna sellised kaldus laudad otsakuti kokku. Kui isegi lihtsa horisontaallaudise nurgi kulgevaid ridu on keeruline liita, siis ülekattemustri puhul on see eriti raske. Liiatigi pole selline liide Riistopi sõnul ka töökindel, kuna avali kõmmelduvate laudade nur-

kadest pääseb niiskus voodrisesse. Eriti käib see laiade laudade kohta.

Sarnaselt punnlaudadega ei salli ka lihtsalt servatud laudad tihedat kokkulöömist. Pilu ju laseb laudadel sügisniisketes ilmaoludes paisuda, et siis kuivades taas kokku tõmbuda.

Välisvoodrilaudade kinnitamisel tuleb Rakaselgi ja Kaupmehe kinnitusel kasutada kindlasti tsingitud naelu või kruve, muidu rikuvad roostenired laudise.

Kruvide või naelte eelistamisel Kaupmees vahet ei näe. Siiski hoiatab ta kasutamast ilma peata naelu, mis küll ei lase pärast naeltel paista,

kuid üsna olematu lukustusvõime tõttu lasevad laudad ajapikku seinast lahti.

Kare kuusk imendab enim

Voodri kestvuse nimel soovib Riistop eelistada eelkrunditud või tellitult eelvärvitud laudu, mida saab pärast veel üle värvida. Erinevalt kohapeal värvimisest on see ka odavam.

Nii immutamise kui ka värvimise osas on parim kare kuusk, kuna näiteks sile ja vaigune mänd ei lase viimistlusmaterjalil imenduda. Võimalik on laudu ka õlitada, mis on värvist veelgi kestvam, või katta imuva tõrva värviga.

Siim Sultson